

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudkyň JUDr. Andrey Borovičkové Ph.D. a JUDr. Renaty Hertlové v právní věci

žalobce: **Ing. Jiří J.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Hajdučkem
sídlem Sluneční náměstí 2588, 158 00 Praha 5

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1

o zaplacení 277 200 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 30.8.2021, č.j. 63 C 11/2021 - 30

takto:

- I. Návrh žalované na přerušování řízení se zamítá.
- II. Usnesení soudu I. stupně se **zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně odmítl žalobu ze dne 7.1.2021, žalované přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 300 Kč a žalobci vrátil soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Rozhodnutí odůvodnil tím, že žaloba, kterou se žalobce domáhá zadostiučinění za nemajetkovou újmu, jež mu měla vzniknout nepřiměřenou délkou řízení, vedeného před soudy a orgány finanční správy, neobsahuje samostatné vyčíslení výše požadovaného zadostiučinění za řízení daňové a za řízení před soudem. Dovodil, že tato řízení tvoří jeden celek, k projednání nároku na nemajetkovou újmu, způsobenou nepřiměřenou délkou soudního řízení, není soud I. stupně příslušný a bude nutno jej vyloučit k samostatnému projednání. Žalobcem zmíněný náleží Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 570/20 se ve smyslu závěrů usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 3922/2020 v případě daňového řízení neuplatní. Soud I. stupně usnesením ze dne 3.6.2021, č.j. 63 C 11/2021 – 18 vyzval žalobce k odstranění vad žaloby, vytčená vada však odstraněna nebyla a žaloba zůstala neprojednatelná. Pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat a soud I. stupně ji proto podle § 43 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o.s.ř.) odmítl. Žalované současně přiznal s odkazem na § 146 odst. 3 o.s.ř. náhradu nákladů řízení a podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích rozhodl o vrácení soudního poplatku zaplaceného žalobcem.
2. Proti tomuto usnesení podal žalobce včasné odvolání. Namítl, že závěr soudu I. stupně odporuje nálezu pléna Ústavního soudu Pl. ÚS 23/20, potvrzujícího názor žalobce, že daňové řízení spadá pod ochranu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a není v souladu ani se shodným závěrem rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30 Cdo 3118/2020, překonávajícím jeho dosavadní rozhodnutí. Oddělení správního daňového řízení od navazujícího soudně správního řízení též vylučuje § 6 odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (náhradový zákon). Odvolatel navrhl, aby odvolací soud usnesení soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nevolová

3. Žalovaná ve vyjádření k odvolání dovozovala, že judikatura Nejvyššího soudu ČR ohledně podřazení daňového řízení pod čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod je nejednotná a navrhla přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. do vyřešení této prejudiciální otázky jeho sjednocujícím stanoviskem podle § 14 odst. 3 zákona o soudech a soudcích, k němuž hodlá dat podnět.
4. Návrh žalované na přerušení řízení je neopodstatněný, nejednotnost judikatury obecně není ve smyslu § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. zákonným důvodem pro přerušení řízení a jakoukoliv prejudiciální otázku je soud, vázaný ve smyslu čl. 95 Ústavy vázaný pouze zákona a publikovanou mezinárodní smlouvou, v rámci probíhajícího řízení oprávněn sám vyřešit. Z tohoto důvodu odvolací soud návrh žalované na přerušení řízení zamítl, přezkoumal napadené usnesení bez jednání v souladu s § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je opodstatněné. Podle obsahu spisu žalobce požaduje žalovanou částku z titulu zadostiučinění za nemajetkovou újmu, jež mu měla vzniknout nepřiměřenou délkou řízení, vedeného stran přeplatku na dani z přidané hodnoty na daň z příjmu fyzických osob před Finančním úřadem pro Prahu 3 a v navazujícím soudním řízení správním. V intencích konstantních judikatorních závěrů mají právo na projednání věci v přiměřené době, které je obsahově shodné s právem na projednání věci bez zbytečných průtahů ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny, účastníci těch správních řízení, na něž dopadá čl. 6 Úmluvy, nebo jejichž předmětem je základní právo nebo svoboda, bez ohledu na to, zda na daná správní řízení navazoval či nenavazoval soudní přezkum (srov. rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 31 Cdo 2402/2020). Odvolací soud se dále přidržel přesvědčivě na podkladě závěrů judikatury Ústavního soudu ČR argumentovaného rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30Cdo 3118/2020 ze dne 31.8.2021, podle něhož daňové řízení již ze své povahy představuje právním řádem legitimovaný zásah do vlastnictví, jde tudíž o řízení, jehož předmětem je základní právo nebo svoboda a jeho účastníku svědčí právo na přiměřenou délku tohoto řízení ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Kuse závěry usnesení sp.zn. 30 Cdo 3922/2020 nejsou blíže odůvodněny a rozhodnutí proto nemůže mít judikatorní přesah. Nárok na náhradu újmy, způsobené nepřiměřenou délkou řízení, vedeného před daňovými orgány a v navazující soudních řízení správním, se odvíjí od shodného skutkového základu a na tato řízení je nutno nahlížet jako na řízení jediné (srov. nález Ústavního soudu ČR sp.zn. II.ÚS 570/20). Žalobce si může zvolit, zda bude požadovat zadostiučinění za celé řízení nebo některou jeho část, není však rozumný důvod požadovat, aby nárokovanou kompenzaci za nepřiměřenou délku celého řízení dělil na částky odpovídající újmě, kterou utrpěl v jednotlivých jeho fázích. Odvolací soud se vzhledem k uvedenému neztotožnil se závěrem soudu I. stupně o vadnosti žaloby a proto podle § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení, v němž je podle § 226 odst. 1 o.s.ř. vázán shora vyjádřením právním názorem soudu odvolacího.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání.

Praha 13. prosince 2021

JUDr. Irena Saralievová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nevolová